

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 8Sžfk/10/2019
Identifikačné číslo spisu: 3016200013
Dátum vydania rozhodnutia: 20.02.2020
Meno a priezvisko: Mgr. Peter Melicher
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:3016200013.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom predsedu senátu Mgr. Petra Melichera a členov senátu JUDr. Jaroslavy Fúrovej a JUDr. Eriky Šobichovej, v právnej veci žalobkyne: W. J., K. A. XXXX/XXX-X, O. K., zastúpená: advokátom Mgr. Jozefom Gáplovským, so sídlom Centrum II 88, Dubnica nad Váhom, proti sťažovateľovi (pôvodne žalovaný): Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, Lazovná 63, Banská Bystrica, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 1554531/2015 zo dňa 15.10.2015, o kasačnej sťažnosti žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č. k. 11S/7/2016-89 zo dňa 06. decembra 2016, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trenčíne č. k. 11S/7/2016-89 zo dňa 06. decembra 2016 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a d'alsie konanie.

Odôvodnenie

O d ô v o d n e n i e

I.

Konanie pred správnym súdom

1. Krajský súd v Trenčíne (ďalej v texte rozsudku len „krajský súd“) rozsudkom č. k. 11S/7/2016-89 zo dňa 06. decembra 2016 zrušil rozhodnutie žalovaného č. 1554531/2015 zo dňa 15.10.2015 a tiež rozhodnutie Daňového úradu Trenčín (ďalej ako „prvostupňový správny orgán“) č. 1116799/2015 zo dňa 8. júla 2015, a vec vrátil prvostupňovému správne mu orgánu na ďalšie konanie. Zároveň priznal žalobkyni voči žalovanému právo na úplnú náhradu trov konania. Rozhodnutím prvostupňového správneho orgánu bol žalobkyni vyrubený rozdiel dane za zdaňovacie obdobie august 2007 v sume 14.099,02 eur na DPH podľa zák. č. 222/2004 Z. z. o dani z pridanej hodnoty (ďalej len „zákon o DPH“) a žalovaný na odvolanie žalobkyne toto rozhodnutie dňa 15.10.2015 rozhodnutím č. 1553905/2015 podľa § 74 ods. 4 v nadväznosti na § 165b ods. 1 zák. č. 563/2009 Z. z. o správe daní (ďalej len „daňový poriadok“) potvrdil.

2. V odôvodnení rozsudku krajský súd uviedol, že v prejednávanej veci bolo medzi účastníkmi konania sporné, či žalobkyňa dostatočne preukázala uskutočnenie trojstranného obchodu v zmysle § 45 zákona o DPH pri obchodovaní s ojazdenými motorovými vozidlami nadobudnutými z členských štátov EÚ - Nemecko a Rakúsko a dodanými do ďalšieho členského štátu EÚ - Rakúsko, príp. či pri zohľadnení „formálnych nedostatkov“ išlo o dodanie tovaru v rámci intrakomunitárnej dodávky podľa § 43 zákona o DPH, ktoré je tiež za splnenia zákonných podmienok oslobodené od dane.

3. Krajský súd konštatoval, že z rozhodnutia správcu dane a žalovaného vyplýva, že správne orgány preverovali uskutočnenie trojstranného intrakomunitárneho obchodu a splnenie podmienok oslobodenia od DPH podľa § 45 zákona o DPH, pričom správne orgány nespochybnili dodanie ojazdených motorových vozidiel žalobkyňi z iných členských štátov - z Nemecka a Rakúska, ale spochybnili dodanie týchto ojazdených motorových vozidiel žalobkyňou do ďalšieho štátu EÚ - do Rakúska, a to odberateľovi spoločnosti GHK Bau & Immobilien GmbH a spoločnosti BSF GmbH. Správca dane a žalovaný vychádzali z daňového priznania žalobkyne na DPH za mesiac august 2007 a z predložených faktúr. Skutkový stav následne ustálili tak, že v mesiaci august 2007 žalobkyňa nadobudla ojazdené motorové vozidlá ako prvý odberateľ pri trojstrannom obchode od dodávateľov na základe týchto faktúr:

a/ Autohaus Karl Bogl, Neumarkt, Nemecko

faktúra č. 7237/07 z 02.08.2007 za dodanie motorového vozidla Mercedes Benz B180 CDI, VIN....7335 v sume 18.450,00 eur (617.724,45 Sk)

b/ MASCHEK Automobile GmbH & Co. KG, Burglengenfeld, Nemecko

faktúra č. 153127 z 09.08.2007 za dodanie motorového vozidla VW Polo 1,2 Goal, VIN....2973 v sume 8.700,00 eur (289.823,10 Sk)

c/ Riepl Johann, Walderbach, Nemecko

faktúra č. 7081011 z 09.08.2007 za dodanie motorového vozidla VW Sharan 2,0 TDI, VIN....9074 v sume 19.500,00 eur (649.603,50 Sk)

Žalobkyňa nadobudnuté motorové vozidlá ďalej fakturovala spoločnosti BEKO Holding GmbH ako druhému nadobúdateľovi týmito faktúrami:

faktúra č. 2708085 z 03.08.2007 za dodanie motorového vozidla Mercedes Benz B180 CDi, VIN....7335 v sume 18.850,00 eur (629.929,30 Sk)

faktúra č. 2708086 z 09.08.2007 za dodanie motorového vozidla VW Polo 1,2 Goal, VIN....2973 v sume 9.100,00 eur (303.148,30 Sk)

faktúra č. 2708087 z 09.08.2007 za dodanie motorového vozidla VW Sharan 2,0 TDi Freestyle, VIN....8755 v sume 19.900,00 eur (662.928,70 Sk)

Dodanie motorových vozidiel oslobodené od dane žalobkyňa v rámci trojstranného obchodu tiež fakturovala spoločnosti GHK Bau & Immobilien GmbH týmito faktúrami:

faktúra č. 2708084 z 01.08.2007 za dodanie motorového vozidla Hummer H3, VIN....6852 v sume 31.900 eur (1.064.247,80 Sk)

4. Krajský súd citujúc ustanovenia § 45 ods. 1, 2, 3, 4 zákona o DPH dospel k záveru, že pri intrakomunitárnom obchode, ktorý deklarovala žalobkyňa v daňovom priznaní, je podstatnou skutočnosťou nielen to, že na obchode sa zúčastňujú tri osoby s identifikačným číslom pre DPH štátu, v ktorom majú sídlo, ale tiež že ide o dodanie toho istého tovaru. Túto skutočnosť daňový subjekt preukazuje faktúrami, a to odberateľskou faktúrou (od dodávateľa žalobkyne) a dodávateľskou faktúrou (od žalobkyne druhému odberateľovi). Z týchto faktúr musí byť zrejmé, že ide o totožnosť tovaru, t. j. v prejednávanej veci o tie isté motorové vozidlá, ktoré žalobkyňa zakúpila v Nemecku a predala ich do Rakúska.

5. Z pripojeného administratívneho spisu žalovaného však správny súd zistil, že v administratívnom spise sa nenachádza odberateľská faktúra na motorové vozidlo Hummer H3, ktoré bolo predmetom fakturácie

pre spoločnosť GHK Bau & Immobilien GmbH podľa faktúry č. 2708084 zo dňa 01.08.2007. Ďalej správny súd zistil nezrovnalosti v skutkovom stave opísanom žalovaným a správcom dane u motorového vozidla VW Sharan 2,0. Žalovaný v rozhodnutí uvádza, že toto vozidlo mala žalobkyňa nadobudnúť faktúrou č. 7081011 od dodávateľa Riepl Johann, Nemecko a VIN číslo vozidla je WBANA710X0B609074. Žalobkyňa si uplatnila oslobodenie od dane ako prvý odberateľ v rámci trojstranného obchodu i z faktúry č. 2708087 za dodanie motorového vozidla VW Sharan 2,0, ale s VIN číslom WVVZZZ7MZ7V008755, čo znamená, že išlo o iné motorové vozidlo. Správca dane však v rozhodnutí uviedol, že motorové vozidlo VW Sharan 2,0 žalobkyňa nadobudla faktúrou č. 7081011 (totožné číslo faktúry, ako uviedol žalovaný), ale od dodávateľa ATR-Automob, pričom VIN číslo vozidla je totožné pri odberateľskej i dodávateľskej faktúre. V spise sa však nenachádza faktúra č. 7081011, ktorou mala žalobkyňa predmetné motorové vozidlo nadobudnúť v rámci trojstranného obchodu. Na základe uvedeného skutkový stav, z ktorého vychádzali správne orgány, nie je preukázaný dôkazmi nachádzajúcimi sa v administratívnom spise žalovaného.

6. S poukazom na neúplnosť administratívneho spisu žalovaného pre nedostatky vyššie uvedené je podľa názoru krajského súdu námietka žalobkyne týkajúca sa nepreskúmateľnosti rozhodnutia žalovaného a správcu dane a námietka, že zistený skutkový stav nemá oporu vo vykonaných dôkazoch, dôvodná, a keďže krajský súd nemohol preskúmať skutkový stav, rozhodnutie žalovaného i správcu dane podľa § 191 ods. 1 písm. f/ zákona č. 162/2015 Z. z. správny súdny poriadok (ďalej len „S. s. p.“) zrušil a vec vrátil prvostupňovému správne orgánu na ďalšie konanie a rozhodnutie.

7. Krajský súd uložil správne orgánu skompletizovať administratívny spis tak, aby sa v ňom nachádzali všetky dôkazy a doklady, ktoré preukazujú skutkový stav pre dané zdaňovacie obdobie - august 2007, a vysporiadať sa s tým, či skutočne došlo k trojstrannému intrakomunitárnemu obchodu a či boli splnené zákonom stanovené podmienky oslobodenia od dane. Krajský súd záverom tiež uviedol, že v pripojenom administratívnom spise sa nachádzajú dôkazy, ktoré sa uvedeného zdaňovacieho obdobia vôbec netýkajú, nie je zrejmé, z akých dôvodov boli do administratívneho spisu zaradené. I keď daňová kontrola sa vykonávala za zdaňovacie obdobie celého roku 2007, a preto o protokol z daňovej kontroly obsahuje i iné dodávateľské a odberateľské spoločnosti žalobkyne v r. 2007, správca dane napadnutým rozhodnutím vyrubil DPH za mesiac august 2007, a preto sa v rozhodnutí mal vysporiadať so skutočnosťami a dôkazmi, ktoré sa týkajú obchodovania žalobkyne v tomto mesiaci. Pokiaľ v rozhodnutí poukazuje na iné spoločnosti, s ktorými žalobkyňa obchodovala v priebehu roku 2007, pričom ide napr. i o spoločnosti z iných členských štátov EÚ (Slovinsko), rozhodnutie sa tým stáva neprehľadným a sťažuje to jeho preskúmateľnosť súdom.

II.

Kasačná sťažnosť, vyjadrenia

8. Proti rozsudku krajského súdu podal v zákonnej lehote žalovaný kasačnú sťažnosť podľa § 440 ods. 1 písm. f/ a g/ S. s. p., v ktorej uviedol, že napadnutý rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a krajský súd nesprávnym procesným postupom znemožnil žalovanému, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

9. V kasačnej sťažnosti sťažovateľ uviedol, že ak správny súd vyhodnotil predložený spisový materiál prvostupňovým orgánom ako neúplný, mal postupovať podľa § 59 ods. 2 SSP a uložiť žalovanému chýbajúce dve faktúry doplniť. Sťažovateľ mal za to, že ak by správny súd požadoval predložiť sporné faktúry, prípadne účtovníctvo žalobkyne v origináli, mal a mohol si ho vyžiadať od žalobkyne, pretože originálnymi dokladmi disponuje len ona, čo by bolo úspornejšie, pretože sťažovateľ ani správca dane predmetnými faktúrami v súčasnosti nedisponujú, teda nie sú súčasťou spisového materiálu správcu dane.

10. Sťažovateľ ďalej nesúhlasil so závermi krajského súdu a zaujal názor, že chýbajúce fotokópie faktúr žalobkyne v administratívnom spise nemôžu zakladať nezákonnosť rozhodnutia správcu dane ani žalovaného, ak sú tieto listiny v rozhodnutiach podrobne popísané. Poukázal na to, že žalobkyňa dňa 27.04.2011 predložila správcovi dane originály faktúr, bankové výpisy a evidencie DPH za zdaňovacie obdobia január až december 2007, ktoré boli v origináloch vrátené zástupkyňi žalobkyne dňa 19.06.2013, čo správca dane poznamenal v Potvrdení o vrátení dokladov č. 9312401/5/2903394/2013. Správca dane si urobil vzorové fotokópie faktúr výberovým spôsobom, neprekopíroval celé účtovníctvo žalobkyne, nakoľko to nie je v súlade so zásadou hospodárnosti. Kompletným účtovníctvom v origináli disponuje žalobkyňa, pričom predmetom sporu nie je existencia samotných faktúr.

11. Podľa sťažovateľa postupoval správca dane pri výkone daňovej kontroly v súlade s § 15 zákona č. 511/1992 Zb., ktorý neukladá povinnosť vyhotoviť fotokópie z predložených faktúr. Rovnako podľa § 29 uvedeného zákona, ani podľa Daňového poriadku, nie je povinnosťou správcu dane vyhotovovať fotokópie daňovým subjektom predložených dokladov. Uviedol, že správca dane podrobne popísal všetky faktúry v protokole aj v rozhodnutí, vrátane VIN jednotlivých automobilov. Zaujal názor, že nie je predmetom sporu skutočnosť, že by správca dane interpretoval údaje uvedené na faktúrach nesprávne, alebo že by predmetné faktúry žalobkyňa pozmenila. Sťažovateľ nesúhlasil s názorom krajského súdu, že sa jedná o neúplnosť spisu žalovaného, nakoľko spis žalovaného bol predložený kompletne, rovnako ako spis správcu dane, ktorý ho predložil v stave, v akom ho vyhotovil.

12. Uvedené nedostatky predstavujú podľa žalovaného podstatné chyby konania, ktoré zakladajú kasačné dôvody podľa § 440 ods. 1 písm. f/ a g/, a preto navrhol, aby kasačný súd rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

III.

Konanie na kasačnom súde

13. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len "najvyšší súd") ako súd kasačný [§ 438 ods. 2 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len "S. s. p.")], po zistení, že kasačnú sťažnosť podal včas účastník konania zastúpený v súlade s ustanovením § 449 ods. 2 písm. a/ S. s. p., bez nariadenia pojednávania (§ 455 S. s. p.) preskúmal rozsudok krajského súdu v medziach sťažnostných bodov (§ 453 ods. 1 S. s. p.) a jednomyseľne dospel k záveru, že kasačná sťažnosť je dôvodná.

14. Kasačný súd po oboznámení sa s rozsahom a dôvodmi kasačnej sťažnosti proti napadnutému rozsudku Krajského súdu v Trenčíne, preskúmal rozsudok správneho súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného správneho orgánu a konanie mu predchádzajúce, najmä z toho pohľadu, či sa správny súd vysporiadal so všetkými zásadnými námietkami uvedenými v žalobe a z takto vymedzeného rozsahu, či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného správneho orgánu.

15. Podľa § 2 ods. 1 a 2 S. s. p., v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom. Každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde.

16. Podľa § 6 ods. 1 S. s. p. správne súde v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

17. Úlohou správneho súdu pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu bolo

posúdenie, či správny orgán vecne príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkmi konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj s procesnoprávnymi predpismi. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúce vydaniu napadnutého rozhodnutia.

18. Krajský súd postavil svoj záver o rozpore skutkového stavu, ktorý vzal orgán verejnej správy za základ napadnutého rozhodnutia s administratívnymi spismi, resp., že v nich nemá oporu na tom, že v administratívnom spise chýbajú niektoré z odberateľských a dodávateľských faktúr na motorové vozidlá, ktoré mala žalobkyňa v zdaňovacom období august 2007 v rámci trojstranných obchodov fakturovať spoločnostiam AUTO STOCK GmbH & Co, GHK Bau & Immobilien GmbH a BSF GmbH. Z toho istého dôvodu sa stotožnil aj so žalobnou námietkou týkajúcou sa nepreskúmateľnosti rozhodnutia žalovaného a správcu dane, že zistený skutkový stav nemá oporu vo vykonaných dôkazoch. Proti tomuto záveru smeruje kasačná sťažnosť žalovaného, podľa ktorého absencia fotokópií predmetných faktúr, ktoré boli taktiež predmetom posúdenia správcu dane a ktorých vyhotovenie zákon správcovi dane neukladá, neznamená neúplnosť spisov správcu dane a nemôže spôsobovať nezákonnosť rozhodnutí daňových orgánov oboch stupňov.

19. Kasačný súd považuje za potrebné zdôrazniť, že tak zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov, za účinnosti ktorého bola podaná žaloba, ako aj Správny súdny poriadok (platný a účinný od 01.07.2016), podľa ktorého bolo vo veci rozhodnuté (§ 491 ods. 1 S. s. p.), zaväzujú správny súd pri preskúmaní žalobou napadnutého rozhodnutia rozsahom a dôvodmi žaloby, pokiaľ nie je ustanovené inak (§ 250j ods. 1 O. s. p., § 134 ods. 1 S. s. p.). To znamená, že správny súd môže preskúmať rozhodnutie orgánu verejnej správy (okrem zákonom stanovených výnimiek podľa § 134 ods. 2 písm. a/ - f/ S. s. p.) len z tých skutkových a právnych dôvodov, pre ktoré považuje žalobca napadnuté výroky rozhodnutia alebo opatrenia správneho orgánu za nezákonné. Na prípadné iné dôvody nezákonnosti administratívneho rozhodnutia (v správnej žalobe neuplatnené), ktoré by správny súd pri jeho preskúmaní zistil, zásadne neprihliada (porovnaj napr. Ústavný súd SR sp. zn. II. ÚS 464/2010, Najvyšší súd sp. zn. 8Sžo/34/2010). Podľa § 134 ods. 1 S. s. p. správny súd je viazaný rozsahom a dôvodmi žaloby, ak nie je ďalej ustanovené inak.

20. Žalobkyňa v žalobe namietala, že skutkové závery rozhodnutí daňových orgánov „sú v rozpore so skutočným stavom veci, nemajú oporu vo vykonaných dôkazoch, pričom tiež právne závery uvedené správnymi orgánmi nemajú oporu v ustanoveniach platných právnych predpisov a napadnuté rozhodnutie tiež trpia neprehľadnosťou, neúplnosťou s obsahom úplne elementárnych počtárskych chýb, bez zdôvodnenia príslušných výpočtov a zmätkami v menách, teda napadnuté rozhodnutia sú aj neurčité a nepreskúmateľné“. Nikde v žalobe ani v nasledujúcom priebehu konania však žalobkyňa netvrdila, že rozhodnutie žalovaného je nepreskúmateľné a skutkové závery nemajú oporu vo vykonaných dôkazoch preto, že v administratívnom spise chýbajú odberateľské faktúry na vyššie označené motorové vozidlá.

21. Všeobecné a nekonkrétne vymedzenie žalobných námietok o nepreskúmateľnosti rozhodnutia žalovaného podľa názoru kasačného súdu neznamená, že by mal správny súd sám zisťovať, v ktorom ohľade je rozhodnutie nezrozumiteľné alebo nedostatočne odôvodnené a či z tohto dôvodu je alebo nie je nepreskúmateľné. Takisto pokiaľ žalobkyňa tvrdí, že rozhodnutie nemá oporu vo vykonaných dôkazoch, bez označenia takýchto dôkazne nepodložených záverov ide o nedostatočne vymedzené žalobné body (§ 182 ods. 1 písm. e/ S. s. p.), na ktoré nemôže správny súd prihliadať.

22. Práve to urobil krajský súd, keď v prejednávanej veci zrušil rozhodnutie žalovaného i rozhodnutie správcu dane podľa § 191 ods. 1 písm. f/ S. s. p. bez zreteľa na žalobné body, pretože žalobkyňa v žalobe nebrijila proti skutkovým alebo právnym záverom žalovaného s poukázaním na absenciu faktúr k vozidlám, ktoré mali byť predmetom trojstranných obchodov a netvrdila, že rozhodnutia správcu dane i žalovaného sú z tohto dôvodu nepreskúmateľné. Existencia spomenutých faktúr nebola v daňovom

konaní a ani počas konania pred krajským súdom sporná, pričom z obsahu administratívneho spisu je zrejmé, že správca dane preveril i tieto písomnosti a ich predloženie a vrátenie osvedčil v daňovom protokole i v potvrdení o vrátení dokladov žalobkyni. Fakt, že žalobkyňa mala v predmetnom zdaňovacom období nadobudnúť a ďalej previesť na odberateľa aj predmetné vozidlá, nebola medzi účastníkmi sporná. Preto možno konštatovať, že krajský súd prekročil svoje právomoci, keď nepreskúmal rozhodnutie žalovaného v medziach žalobných bodov a zrušil nielen rozhodnutie žalovaného, ale i rozhodnutie správcu dane, pre dôvod, s ktorým sám prišiel. Tým porušil normatívne vyjadrenú zásadu iudex ne eat ultra petita partium (sudca nech nejde nad návrhy strán).

23. Sťažovateľ v kasačnej sťažnosti dôvodne namieta, že zákon č. 511/1992 Zb., podľa ktorého správca dane v daňovom konaní postupoval, mu neukladá povinnosť vyhotovovať fotokópie kompletných účtovných dokladov predložených kontrolovaným daňovým subjektom. Daňový subjekt predkladá správcovi dane pri začatí daňovej kontroly účtovné a iné doklady súvisiace s predmetom kontroly a tieto doklady mu je správca dane po vykonaní kontroly povinný vrátiť (§ 15 ods. 9 zákona č. 511/1992 Zb.), pričom súpis všetkých kontrolovaných dokladov uvedie v protokole z daňovej kontroly (§ 15 ods. 11 písm. g/ zákona č. 511/1992 Zb.). Keďže v prejednávacom prípade bolo preukázané, že žalobkyňa v rámci daňovej kontroly predložila správcovi dane i predmetné faktúry a ich originály (str. 8 administratívneho spisu správcu dane Zápisnica o ústnom pojednávaní zo dňa 27.04.2011), ktoré správca dane vrátil žalobkyni spolu ostatnými dokladmi (viď. str. 26 administratívneho spisu správcu dane - Potvrdenie o vrátení dokladov zo dňa 19.06.2013), nie je žiadny dôvod sa domnievať, že by boli spisy správneho orgánu neúplné alebo vyslovené závery v naznačenej súvislosti dôkazne nepodložené.

24. Kasačný súd je toho názoru, že absencia fotokópií dodávateľských faktúr k niektorým z obchodovaných motorových vozidiel v administratívnom spise predloženom správne mu súdu, osvedčujúca skutočnosť, ktorá nebola medzi účastníkmi sporná, za zistených okolností nespôsobuje nezákonnosť rozhodnutí žalovaného a správcu dane, ani sama o sebe nerobí pochybnými skutkové závery daňových orgánov. Ak by uskutočnenie obchodov, ktorých sa faktúry týkajú, niektorý z účastníkov spochybňoval a urobil by túto skutočnosť predmetom súdneho prieskumu, museli by byť tieto listiny správne mu súdu k dispozícii. To sa však v prejednávacom prípade nestalo a preto vychádzajú závery krajského súdu z nesprávneho právneho posúdenia veci.

25. Procesný postup krajského súdu, ktorý sa v dôsledku uvedeného porušenia zákona odmietol zaoberať dôvodmi žaloby a posúdiť zákonnosť rozhodnutia žalovaného v medziach žalobných bodov, možno charakterizovať ako zásah do procesných práv účastníka v takej miere, ktorá zakladá porušenie práva na spravodlivý proces.

26. Z uvedených dôvodov kasačný súd považoval kasačnú sťažnosť za dôvodnú a postupom podľa § 462 ods. 1 S. s. p. zrušil rozsudok Krajského súdu v Trenčíne a vrátil mu vec na ďalšie konanie, v ktorom bude vyššie uvedeným právnym názorom kasačného súdu viazaný.

27. Úlohou krajského bude na podklade žalobných bodov posúdiť, či v prejednávaných prípadoch obchodovania s ojazdenými motorovými vozidlami išlo o trojstranný obchod v zmysle § 45 zákona o DPH, prípadne o dodanie tovaru do iného členského štátu podľa § 43 tohto zákona, alebo či a z akých dôvodov je v súlade so zákonom záver žalovaného, že neboli splnené zákonné podmienky pre oslobodenie od DPH.

28. V novom rozhodnutí rozhodne krajský súd i o nároku na náhradu trov kasačného konania v zmysle § 467 ods. 3 S. s. p. .

29. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.